

ARJAN DE ZEEUW:

VAN PROFVOETBALLER NAAR POLITIEMAN

'het draait in de wereld om meer dan alleen maar geld'

Tekst: Gerda Preusting

Hij voetbalde jaren in de Premier League en werd verkozen tot speler van de eeuw bij Wigan Athletic, maar Oranje haalde Arjan de Zeeuw nooit. Nu, op 42-jarige leeftijd, verdedigt de verdediger alsnog de kleuren van Nederland. Met het Nederlands politieteam wil hij naar het EK van 2014.

Het is een miezerige morgen, buiten kletst de herfstregen tegen de ruiten. De ontmoeting met Arjan de Zeeuw vindt plaats in het immense atrium van de Politieacademie in Apeldoorn. Vriendelijke blik, halflang haar, keurig colbertjasje. Intelligent, vastberaden en leergierig. Trotse vader van vier dochters, bijna klaar met zijn studie master recherchekundige. In plaats van *aanvalluhhhh* is waakzaam en dienstbaar zijn lifestyle geworden.

Arjan de Zeeuw (42) koos in 2008 voor misschien wel de belangrijkste spelerswissel in zijn werkzaam leven. Van gevierd en goed betaald profvoetballer stapte hij over naar de wereld van de politie.

Misschien is hij wel de onbekendste profvoetballer met de grootste carrière die Nederland ooit heeft voortgebracht. Hij voetbalde bij Telstar, toen het Engelse Barnsley hem in het oog kreeg. Vier jaar geleden beëindigde hij zijn profcarrière. Hij speelde voor onder meer Barnsley, Wigan Athletic en Portsmouth en stond tegenover aanvallers als Eric Cantona, Cristiano Ronaldo en Wayne Rooney. Proefvoetbal en politie, een groter contrast kun je niet bedenken. Hoewel, er zijn ook overeenkomsten. Een terugblik.

Voetbal de rode draad

Arjan de Zeeuw (42) is geboren en getogen in Castricum. Kind van zee en duinen. 'Een prachtige plek om op te groeien,' zegt hij daarover. Vader een fervent voetballer, twee handballende zussen, een van hen speelde in het nationaal team. 'Elk weekend waren we op het sportveld. We keken standaard met het hele gezin op zaterdagmiddag naar de FA-cup.'

Over zijn schooltijd is Arjan minder enthousiast. Na een LTS-advies toch een jaar MAVO, vervolgens HAVO en VWO. 'Ik ben gek op biologie en scheikunde en wilde geneeskunde studeren. Uitgeloot het eerste jaar, bewegingswetenschappen was het alternatief. Daarna kon ik alsnog overstappen.'

Voetballen liep als een rode draad door zijn leven. Als 8-jarig jongetje bij amateurclub Vitesse 22, met 15 jaar wekelijks trainen bij AZ. Daarna semiprof bij eerste divisionist Telstar. 'Hard werken. 's Morgens naar college, in de middag trainen en 's avond weer studeren. Ik was bijna klaar met mijn studie - FC Utrecht was een optie - toen Barnsley aan de telefoon hing. Een grotere verrassing was niet denkbaar! Mijn plan was om een jaar te blijven.' Uiteindelijk voetbalde de Noord-Hollander dertien jaar in Engeland en groeide er uit tot een gewaardeerde kracht. De fans van Wigan Athletic verkozen hem zelfs tot speler van de eeuw!

Buitenbeentje

Een universitaire studie combineren met profvoetbal? ‘Tijdens lange busreizen in Engeland zat ik met een biochemieboek op mijn schoot, maar van studeren kwam maar weinig. Mijn medespelers gooiden propfen papier naar mijn hoofd. Studeren hoort niet bij profvoetbal. Wat dat betreft was ik echt een buitenbeentje.’ Arjan de Zeeuw was wars van uiterlijke fratsen. Had volkomen desinteresse voor status. Hij hoefde niet per se het grootste huis in de straat of de duurste auto. De lol in het spel was het belangrijkste. Tijdens de voetbalperiode bij Barsnley haalde hij wel zijn doctoraal, dat had hij zo in het contract laten opnemen.

Een opmerkelijk feit: in een sportprogramma op de Engelse televisie werd Tony Blair gevraagd naar zijn favoriete speler. De toenmalige premier koos voor de Nederlander Arjan de Zeeuw en sprak de legendarische woorden: ‘Ongelooflijk sterk en onverzettelijk. Een speler in het belang van het team. Ik zou De Zeeuw graag in mijn kabinet willen hebben...’

Sabbatical

In 2008 keerde Arjan terug naar Nederland. ‘Ik heb mijn studie weer opgepakt en overwogen wat ik verder met mijn leven wilde. Ik zag op tegen de lange studiejaren die voor me lagen. Coschappen lopen, specialiseren, uiteindelijk was ik toen al eind dertig. Ik ben dol op voetbal, maar wilde me los weken van de voetbalwereld. Geen functie als makelaar, trainer of coach.’

Na een sabbatical was hij weer bij de mensen. Het was een vriend die hem tippte op de opleiding voor master researchkundige bij de politie. ‘Gaandeweg de selectie werd ik steeds enthousiaster. Waarom ik voor de politie heb gekozen? Uit overweging, noem het idealisme. Het klinkt misschien cliché, maar ik wil de wereld een stukje veiliger, beter maken.’

‘Een aparte stap: van profvoetballer naar boevenvanger,’ zo typeerde oud-collega en voetballer John van den

Heuvel hem in een interview voor televisie. Zelf zegt hij daarover: ‘Natuurlijk ben ik niet met lege handen uit Engeland teruggekomen, maar het draait in de wereld meer als alleen maar om geld.’

De maanden *in het blauw* noemt de oud-voetballer een leerzame ervaring. Als rechercheur wil hij straks kritisch kijken naar de dingen om hem heen en op een andere manier bezig zijn met het proces. Met een ruime basis exacte vakken in zijn rugzak ligt de keuze voor de Forensische Opsporing voor de hand. ‘In februari 2013 studeer ik af en mag ik de praktijk in, hopelijk in de Forensische Opsporing.’

Oranje

‘Je kunt wel zeggen dat ik het maximale uit mijn carrière gehaald heb,’ blikt Arjan terug op zijn profloopbaan. ‘Er ontbrak alleen maar één ding: ik heb nooit in een oranje shirt gespeeld.’ Maar nu, op 42-jarige leeftijd, lonkt alsnog Oranje. Bij het Nederlands politieteam. Een gedisciplineerd collectief met een missie. Als alles goed verloopt, staat Arjan over twee jaar met dit voetbalteam op het EK in Tsjechië. Of dat haalbaar is, moet in 2013 blijken tijdens kwalificatiewedstrijden. Hij heeft er in ieder geval veel plezier in. ‘Kijk, tijdens mijn carrière dartelde ik niet als een Dennis Bergkamp over het veld. Ik moest het van werken hebben en dan deel je af en toe uit, maar moet je ook incasseren. En omdat ik tot vrij hoge leeftijd doorgegaan ben, begon op een gegeven moment alles te kraken. Nu, na een paar jaar relatieve rust, is dat gelukkig niet meer.’ Samen trainen is lastig, vooral om praktische redenen. ‘Er komen collega’s uit het hele land, van Maastricht tot Groningen. Dan kun je niet zomaar even op een avond een uurtje trainen. Maar de basis is om lol met elkaar te hebben en het niveau is best aardig.’ Arjan de Zeeuw heeft zijn (prof)voetbalschoenen aan de wilgen gehangen, hij crosst tegenwoordig liever op zijn mountainbike. ‘Ik krijg geen schoppen en mijn scheenbenen en enkels blijven heel,’ is zijn nuchtere conclusie. De oud-sportman is op zijn gemak met wie hij is. Een absolute winnaar. De begaafde voetballer leeft anno 2012 een bescheiden leven. Een modaal inkomen en de focus op het eindresultaat van zijn studie. Natuurlijk, hij spreekt nog steeds de taal van de supporters, van het veld, maar zijn wereld is groter geworden dan de kleedkamer en het speelveld.

En Tony Blair? Die had met zijn keuze bij het rechte eind. De kwalificaties die hij Arjan toedichtte, kun je zo loslaten op zijn functie als politiemann.

